

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **BG Technik cs, a.s.**
sídlem U Závodiště 8/251, Praha 5 – Velká Chuchle
zastoupen advokátkou JUDr. Valerií Vodičkovou
sídlem Vodičkova 40, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2022, č.j. 15217-2/2022-900000-311,
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2022, č.j. 7499-3/2022-900000-311,
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 10. 2022, č.j. 32980-3/2022-900000-311,
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2023, č.j. 10370-2/2023-900000-311,
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2023, č.j. 9560-3/2023-900000-311,
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 8. 2023, č.j. 24006-2/2023-900000-311,
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2024, č.j. 14489/2024-900000-311

takto:

I. Věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 Af 21/2022, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2022, č.j. 15217-2/2022-900000-311, dále pod sp. zn. 22 Af 22/2022, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2022, č.j. 7499-3/2022-

Shodu s prvopisem potvrzuje

900000-311, dále pod sp. zn. 22 Af 39/2022, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 10. 2022, č.j. 32980-3/2022-900000-311, dále pod sp. zn. 22 Af 29/2023, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2023, č.j. 10370-2/2023-900000-311, dále pod sp. zn. 22 Af 30/2023, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2023, č.j. 9560-3/2023-900000-311, dále pod sp. zn. 22 Af 35/2023 o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 8. 2023, č.j. 24006-2/2023-900000-311 a dále pod sp. zn. 22 Af 6/2024, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2024, č.j. 14489/2024-900000-311 **se spojují** ke společnému projednání, přičemž nadále budou vedeny pod **sp. zn. 22 Af 21/2022**.

II. V řízeních se **pokračuje**.

III. Žaloby se **zamítají**.

IV. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Vymezení věci

1. V posuzované věci jde o celní sazební zařazení elektrického vozíku SELVO 4800 a SELVO 4250. Mezi žalobcem a žalovaným je sporné, zda jde o „vozík pro invalidy“, na nějž dopadá nulové dovozní clo nebo zda jde o vozidlo pro přepravu osob obecně, na nějž dopadá desetiprocentní clo.
2. Žalobce dovezl elektrické vozíky do ČR opakovaně a podal celní prohlášení, v němž navrhl zařadit dovezené vozíky SELVO 4800 do sazebního zařazení podpoložky 8713 90 00 kombinované nomenklatury se sazbou dovozního cla ve výši 0 %. Celní úřad jako správní orgán 1. stupně dospěl k závěru, že předmětné vozíky náleží do podpoložky 8703 10 18 kombinované nomenklatury se sazbou dovozního cla 10 %. Vzhledem k tomu Celní úřad zahájil řízení ve věci doměření dovozního cla a vydal dodatečné platební výměry, proti nimž podal žalobce odvolání. O podaných odvoláních rozhodl žalovaný a žalobce napadl tato rozhodnutí jako nezákonná žalobami. Konkrétně ve věci sp. zn. 22 Af 21/2022 jde o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2022, č.j. 15217-2/2022-900000-311, žaloba byla soudu doručena dne 12. 7. 2022, ve věci sp. zn. 22 Af 22/2022 jde o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 5. 2022, č.j. 7499-3/2022-900000-311, žaloba byla soudu doručena dne 11. 7. 2022, ve věci sp. zn. 22 Af 39/2022, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 10. 2022, č.j. 32980-3/2022-900000-311, žaloba byla soudu doručena dne 19. 12. 2022. Ve věci sp. zn. 22 Af 29/2023, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2023, č.j. 10370-2/2023-900000-311, žaloba byla soudu doručena dne 28. 8. 2023, ve věci sp. zn. 22 Af 30/2023, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2023, č.j. 9560-3/2023-900000-311, žaloba byla soudu doručena dne 28. 8. 2023, ve věci 22 Af 35/2023 o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 8. 2023, č.j. 24006-2/2023-900000-311, žaloba byla soudu doručena dne 28. 10. 2023, ve věci pod sp. zn. 22 Af 6/2024, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2024, č.j. 14489/2024-900000-311, žaloba byla soudu doručena dne 29. 3. 2024. Všechny žaloby obsahují shodné žalobní

námítky a jde o posouzení stejné otázky, tj. sazebního zařazení vozíku SELVO, proto je krajský soud spojil ke společnému projednání.

3. Žalobce napadl výše uvedená rozhodnutí jako nezákonná a požadoval jejich zrušení, což odůvodnil následujícími žalobními námitkami, totožnými ve všech sedmi žalobách.
4. V první žalobní námitce žalobce tvrdí, že prováděcí nařízení Komise (EU 2021/1367) ze dne 6. 8. 2021 (dále také jen „Nařízení“), není pro žalobce závazné a použitelné, nevztahuje se na případ žalobce. Celní úřady doslova vytvořily situaci, kdy žalobce již nemá prostor k tomu, aby uvedl jakékoliv rysy a charakteristiky umožňující využití vozíků SELVO osobami se zdravotním postižením, neboť při tvorbě Nařízení došlo k přepisu charakteristik zboží deklarovaného žalobcem tak, aby veškeré prvky, dokonce i ty, které výslovně určují využití zboží pro invalidy, byly uvedeny v Nařízení a zcela tak vyloučily podřazení zboží do podpoložky 8713. Jelikož Nařízení není pro případ žalobce použitelné, dopustil se žalovaný jeho aplikací nesprávného právního posouzení věci, což žalobce považuje za důvod zrušení rozhodnutí pro nezákonnost.
5. Jako druhou žalobní námitku žalobce uvedl, že žalovaný vytvořil na základě subjektivních, ničím nepodložených domněnek z deklarovaného zboží žalobce zcela jiné zboží tak, aby ho mohl následně zařadit do jiné kategorie a odůvodnit to vývojem a výsledky expertních jednání orgánů EU ve věci sazebního zařazení zboží. Toto jednání žalovaného je projevem nepřipustné libovůle a překročení mezí správního uvážení, což má za následek nezákonnost rozhodnutí a je důvodem pro jeho zrušení.
6. Ve třetí žalobní námitce žalobce uvedl, že deklarované zboží – vozík SELVO 4800 (i SELVO 4250) splňuje zákonem stanovené podmínky pro zdravotnický prostředek a žalovaný není kompetentní k tomu, aby rozhodoval o tom, zda se jedná o zařízení určené pro invalidy či nikoliv.
7. Čtvrtou žalobní námitkou žalobce konstatoval, že bez ohledu na existenci nařízení Komise (EU) č. 2021/1367 se zboží žalobce zařazuje dle dosavadní judikatury do čísla 8713 KN a celní orgány včetně žalovaného jsou povinny toto zařazení respektovat. Zařazením deklarovaného zboží v rozporu s dosavadní judikaturou se žalovaný dopustil nezákonného postupu a porušení subjektivních práv žalobce, je to projevem porušení zásady rovnosti a legitimního očekávání, což má za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.
8. V páté námitce žalobce namítl, že je nepochybné, že vozík SELVO je vozidlo sloužící lidem se zdravotním postižením, a je proto nutno ho zařadit do podpoložky KN 8713. Pochybnosti celních orgánů jsou založeny na vědomě nesprávném právním posouzení věci, což je důvod pro zrušení rozhodnutí pro jeho nezákonnost.
9. Další žalobní námitkou žalobce tvrdil, že tím, kdo určuje účel zboží, není Komise EU, Výbor pro celní kodex ani celní úřady, ale jsou to právě vnitrostátní orgány a jimi vydané dokumenty a konečně samotný charakter a způsob využití zboží.
10. Jako poslední námitku, společnou pro všechny žaloby, žalobce uvedl, že správní orgán 1. stupně i žalovaný se dopustili ve správním řízení řady zásadních procesních pochybení, zejména porušili právo na spravedlivý proces. Šlo o porušení práv žalobce v nezanedbatelné míře, což má za následek nesprávnost a nezákonnost napadených rozhodnutí.
11. V žalobách ve věcech sp. zn. 22 Af 21/2022 a sp. zn. 22 Af 22/2022 byla žalobcem vznesena námitka procesního pochybení žalovaného, který nepostupoval dle § 115 odst. 2 zákona č.

280/2009 Sb., daňový řád, a v rámci odvolacího řízení nezaslal žalobci výzvu k uplatnění procesních práv, což má za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.

12. V žalobách ve věcech sp. zn. 22 Af 29/2023 a sp. zn. 22 Af 30/2023 byla žalobcem vznesena námitka, týkající se výkladu pojmu „invalida“ Soudním dvorem EU, zejména v rozsudku *Invamed*. Na základě tohoto výkladu žalobce namítl, že výklad pojmu invalida ve vztahu k podpoložce 8713 KN je širší než v českém právu, a je proto nutné vozík SELVO, který je určen pro užití osobami s omezenou možností chůze, do podpoložky 8713 KN zařadit. Dále žalobce navrhl zdejšímu soudu, aby předložil Soudnímu dvoru EU předběžnou otázku týkající se Nařízení a zároveň tvrdil, že toto Nařízení není pro něho závazné a použitelné. Ve věci sp. zn. 22 Af 35/2023 a sp. zn. 22 Af 6/2024 vznesl žalobce totožnou námitku týkající se výkladu pojmu invalida, položení předběžné otázky Soudnímu dvoru EU nenavrhl, neboť o jejím předložení zdejším soudem již věděl.
13. V žalobě ve věci sp. zn. 22 Af 30/2023, která se týkala vozíků SELVO 4250, vznesl žalobce námitku, že i kdyby bylo možné nařízení Komise (EU) č. 2021/1367 aplikovat na vozík SELVO 4800, není možné jej aplikovat na vozík SELVO 4250, neboť parametry tohoto typu vozíku neodpovídají výše citovanému nařízení, když vozík SELVO 4250 je menší, lehčí a pomalejší než vozík SELVO 4800.
14. Žalovaný navrhl všechny žaloby zamítnout. Má za to, že napadená rozhodnutí byla vydána v souladu se zákonem a vznesené námitky nejsou důvodné. Argumentací žalobce, která se opakuje v žalobních námítkách, se žalovaný velmi podrobně zabýval v napadených rozhodnutích, na něž odkázal.

Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) napadená rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloby nejsou důvodné. Krajský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
16. Spor o celní sazební zařazení vozíku SELVO 4800, potažmo SELVO 4250, mezi žalobcem jako dovozcem zboží a žalovaným započal již v roce 2016, kdy celní úřad jako správní orgán 1. stupně i žalovaný opakovaně zařadili vozík pod položku 8703 10 18 KN a doměřili clo. Žalobce proti rozhodnutím o doměření cla podal správní žaloby, o nichž bylo rozhodnuto: rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, č. j. 22 Af 78/2016–40 ze dne 22. 3. 2018; proti tomuto rozsudku byla podána žalovaným kasační stížnost, která byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu, č. j. 4 Afs 125/2018-38 ze dne 27. 6. 2018, dále bylo v totožné věci rozhodnuto rozsudkem Městského soudu v Praze, č. j. 5 Af 12/2017-172 ze dne 9. 3. 2020.
17. Správní soudy při svém rozhodování zaujaly jednotné stanovisko a vozík SELVO 4800 zařadily pod podpoložku 8713 10 00 KN. Braly přitom v úvahu zejména účel použití předmětného vozíku a jeho speciální rysy k ulehčení handicapu, jež ho významně odlišují od běžných vozidel pro přepravu osob. Soudy vycházely ze závěrů plynoucích z rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 26. 5. 2016, *Invamed Group* a další, C-198/15, dále ze skutečnosti, že rozhodnutím Ministerstva dopravy o schválení technické způsobilosti vozidla č. 9172 ze dne 24. 4. 2014 byl předmětný vozík zařazen do kategorie „Ostatní vozidla, Invalidní vozíky“; když ze základního technického popisu vyplývá, že vozík je určen

výhradně pro držitele průkazu TP, ZTP, ZTP/P, tedy osoby s postižením, čemuž odpovídá také účel použití. Vozík SELVO 4800 navíc splnil zákonem stanovené podmínky pro zdravotnický prostředek, o čemž svědčí rozhodnutí Státního ústavu pro kontrolu léčiv, které bylo vydáno v souladu se zákonem č. 268/2014 Sb., o zdravotnických prostředcích. Soudy připustily, že vozík SELVO 4800 se svým vzhledem liší od obecného povědomí o vzhledu invalidního vozíku, atypičnost výrobku nicméně nemůže vést k tomu, aby byl vozík zařazen do jiné položky. Kritériem pro sazební zařazení zboží je i účel použití výrobku, dále zohlednění, které funkce výrobku jsou hlavní a které vedlejší z pohledu spotřebitele, i způsob jakým výrobcí či prodejci daný produkt na trhu nabízejí. Podstatné je objektivní posouzení předmětného vozíku, který nese prvky pro ulehčení handicapu a jeho primárním účelem je usnadnění pohybu lidem s tělesným postižením.

18. Výše uvedená judikatura vznikla za účinnosti nařízení Komise (ES) č. 718/2009, kdy v tomto období byla problematika sazebního zařazování výrobků podobných předmětnému vozíku SELVO 4800 řešena opakovaně, a to jak Výborem pro celní kodex, tak judikaturou Soudního dvora EU, přičemž Soudní dvůr se dvakrát zabýval problematikou zařazení zboží do podpoložek 8703 10 18 a 8713 10 00 KN a v obou případech se věc týkala sazebního zařazení elektrických vozíků (rozsudek ve věci *Invamed Group* a další, C-198/15, ECLI:EU:C:2016:362; rozsudek ve věci *Lecson Elektromobile GmbH*, C-12/10, ECLI:EU:C:2010:823).
19. Dne 17. 8. 2021 bylo v Úředním věstníku EU č. L 294 publikováno Prováděcí nařízení Komise (EU 2021/1367) ze dne 6. 8. 2021. Jedná se o závazný a ve všech členských státech EU přímo použitelný komunitární právní předpis, který v souladu se svým čl. 3 vstoupil v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku EU, tedy dne 6. 9. 2021. Příloha Nařízení obsahovala popis dotčeného zboží, jeho zařazení (kód KN) a odůvodnění tohoto zařazení. Vozík SELVO 4800 zcela odpovídal svými vlastnostmi, parametry a znaky výrobku popsanému v prvním sloupci přílohy Nařízení, jenž byl sazebně zařazen do podpoložky KN 8703 10 18. Jde o zboží absolutně totožné, o čemž panovala shoda mezi žalobcem a žalovaným. Žalovaný konstatoval přímou aplikovatelnost Nařízení na zboží vozík SELVO 4800, zatímco žalobce vznesl argumenty, proč pro vozík SELVO není Nařízení závazné a použitelné. Za účinnosti Nařízení (EU) 2021/1367 byla vydána všechna prvostupňová rozhodnutí ve zde posuzovaných sporech.
20. Z úřední činnosti bylo krajskému soudu známo, že Nejvyšší správní soud v řízení vedeném pod sp. zn. 10 Afs 134/2020, v němž rovněž šlo o celní zařazení vozíku SELVO, předložil Soudnímu dvoru EU předběžnou otázku, a to: a) zda může být vozík zařazen do čísla 8713 KN navzdory vysvětlivkám, které z tohoto čísla vylučují vozidla s odděleným řídicím sloupkem a s rychlostí přesahující 10 km/h; b) zda prováděcí nařízení Komise č. 718/2009 dopadá – kromě vozidel v něm popsaných – i na vozík SELVO; c) požádal o vyjasnění, jak vykládat neurčitý pojem „invalidé“, který byl v rozsudku *Invamed Group* vyložen pomocí neurčitého pojmu „nikoli nevýznamné omezení chůze“. Tato předběžná otázka se týkala celního zařazení vozíku SELVO před platností Nařízení.
21. Ke zdejšímu soudu bylo žalobcem podáno 7 žalob (nyní spojené v tomto řízení), jimiž byla žalobcem napadena správní rozhodnutí v řízeních, kdy již správní orgán 1. stupně rozhodl za účinnosti nařízení Komise (EU) č. 2021/1367. Krajský soud v Ostravě si byl vědom dosavadní konstantní judikatury i jejího rozporu s aplikací nařízení Komise (EU) č. 2021/1367. Proto usnesením č. j. 22 Af 21/2022 –113 ze dne 31. 8. 2023 předložil Soudnímu

dvoru EU předběžnou otázku, a to zda může být elektrický vozík, vyznačující se těmito znaky: čtyři kola (zadní pár proti přepadnutí), polohovatelné a otočné sedadlo s područkami, vodorovná plošina mezi přední a zadní částí vozíku, elektrický motor o výkonu 800 W, který umožňuje vozíku dosáhnout rychlosti až 16 km/hod a dojezdové vzdálenosti až 45 km, elektromagnetická brzda působící na zadní kola, uzavřená řídítka umístěná na odděleném sklopitelném řídícím sloupku a opatřená páčkami, jimiž lze volit rychlost; zařazen pod číslo 8713 90 00 kombinované nomenklatury navzdory Prováděcímu nařízení Komise (EU 2021/1367) ze dne 6. 8. 2021. Předložení předběžné otázky Soudnímu dvoru EU navrhl rovněž žalobce v žalobách ve věcech sp. zn. 22 Af 29/2023 a sp. zn. 22 Af 30/2023.

22. Soudní dvůr EU předběžné otázky Nejvyššího správního soudu (C-129/23) a Krajského soudu v Ostravě (C-567/23) spojil a rozhodl o nich rozsudkem ze dne 28. 11. 2024. Jelikož byla předběžná otázka zodpovězena, odpadl důvod pro přerušení řízení ve věcech spojených pod sp. zn. 22 Af 21/2022 a v řízení se pokračuje. V reakci na zodpovězení předběžné otázky také Nejvyšší správní soud rozhodl ve věci sp. zn. 10 Afs 134/2020, a to rozsudkem č. j. 10 Afs 134/2020-161 ze dne 21. 2. 2025. Krajský soud je při svém rozhodování vázán jak závěry uvedenými v rozsudku Soudního dvora EU ve spojených věcech C-129/23 a C-567/23, BG Technik ze dne 28. 11. 2024, tak v rozsudku NSS č. j. 10 Afs 134/2020-161 ze dne 21. 2. 2025.
23. Soudní dvůr na předběžné otázky odpověděl rozsudkem ze dne 28. 11. 2024 ve spojených věcech C-129/23 a C-567/23 a rozhodl, že **číslo 8713** kombinované nomenklatury uvedené v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. 7. 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku musí být vykládáno v tom smyslu, že **nezahrnuje** takové zboží, jako je čtyřkolový vozík s elektrickým motorem, který je jednomístný, má polohovatelné a otočné sedadlo s područkami, je vybaven odděleným sloupkem řízení a elektromagnetickou automatickou brzdou působící na zadní kola, která je konstruována tak, aby bránila přepadnutí, ovládá se pomocí řídítek uzavřeného oválného tvaru umístěných na tomto sloupku řízení a jeho maximální rychlost je vyšší než 10 km/h, avšak nepřesahuje 16 km/h.
24. Tímto rozhodnutím Soudní dvůr EU jednoznačně **zodpověděl předmět sporu** mezi žalobcem a žalovaným, neboť výše popsané znaky jsou právě znaky vozíku SELVO. Soudní dvůr EU blíže rozvedl důvody, jež ho vedly k rozhodnutí a upřesnil dosud ne zcela jasný výklad pojmu „invalidé“ a „pro invalidy“. Krajský soud uvádí argumenty z rozsudku Soudního dvora EU citované Nejvyšším správním soudem v rozsudku č. j. 10 Afs 134/2020-161 ze dne 21. 2. 2025, neboť jsou podstatné pro rozhodnutí ve věci: „*Soudní dvůr s odkazem na rozsudek ve věci Invamed Group zopakoval, že pojem „invalidé“ označuje osoby s nikoli nevýznamným omezením chůze. Výraz „pro invalidy“ znamená, že vozidlo je určeno jen pro invalidy. Skutečnost, že takové vozidlo mohou případně užívat osoby bez zdravotního postižení, nemá vliv na zařazení do čísla 8713 KN, neboť z důvodu jeho původního určení nevyhovuje jiným osobám, které netrpí invaliditou (bod 41). Zároveň Soudní dvůr odkázal i na dřívější rozsudek ve věci Lecson Elektromobile, podle něhož z vysvětlivek k číslu 8713 KN jasné vyplývá, že rozhodující pro zařazení zboží do tohoto čísla jsou speciální prvky pro invalidy a že pod toto číslo spadají vozidla speciálně určená pro dopravu zdravotně postižených osob. Skútry poháněné motorem (pojízdné skútry) vybavené odděleným, nastavitelným sloupkem řízení jsou naopak z tohoto čísla vyloučeny a zařazují se do čísla 8703 KN (bod 43). Vozík SELVO právě takový sloupek má. Nadto jeho maximální rychlost přesahuje 10 km/h. Podle popisu se jeví, že byl navržen zejména pro starší osoby s lehčími zdravotními potížemi, jejichž schopnost chůze je omezena nevýznamně. Nejde tedy o vozidlo určené jen pro invalidy (body 44 a 45). Právě v tom, že se číslo*

Shodu s prvopisem potvrzuje

8703 KN vztahuje na přepravu osob obecně, zatímco číslo 8713 KN se vztahuje zvlášť na dopravní prostředky pro invalidy, přitom spočívá rozdíl mezi těmito čísly, vyplývající už z jejich názvů (bod 48). To, že vozík mohou používat invalidní osoby, nebo dokonce že vozík může být k jejich užívání upraven, nemá žádný vliv na jeho zařazení do čísla 8703 KN, neboť jej k celé řadě jiných aktivit mohou používat osoby, které žádné zdravotní postižení nemají, ale které se z různých důvodů přemísťují na kratší vzdálenosti raději jinak než pěšky (bod 49)“.

25. Po rozhodnutí Soudního dvora o předběžné otázce žalobce doplnil žaloby svým vyjádřením, v němž reagoval na tento rozsudek. Dle názoru žalobce závěry v rozsudku Soudního dvora ze dne 28. 11. 2024 neznamenají, že deklarované zboží má být automaticky zařazeno do podpoložky 8703 KN. Protože o sazebním zařazení zboží mají rozhodovat vnitrostátní soudy, měl by krajský soud respektovat své dřívější rozhodnutí i dřívější rozhodnutí NSS a rozhodnout stejně. Pro zařazení zboží do podpoložky KN je nutné posoudit, zda je s ohledem na své objektivní charakteristiky a vlastnosti vozidlo určeno k používání invalidními osobami a zda má být takové používání považováno za hlavní nebo logické použití takového typu vozidla. Žalobce navrhl, aby soud jmenoval znalce, který určí, zda má vozík SELVO charakteristiky určující jeho použití invalidními osobami. Dále dle žalobce Soudní dvůr překročil svou pravomoc tím, že určil, jaké druhy osob anebo postižení lze podřadit pod pojem „osoba s nikoli nevýznamným omezením schopnosti chůze“. Závěr Soudního dvora, že starší osoby s lehčími zdravotními potížemi nelze považovat za osoby, jejichž schopnost chůze je omezena nikoli nevýznamně, je nesprávný. Právě u starších lidí má omezená schopnost chůze mnohdy podstatný vliv na jejich každodenní pohyblivost a vyžaduje asistenci (např. speciální pomůcky). Přitom existuje nespočet druhů a důvodů omezení chůze u této skupiny lidí. Stejně tak je široké i spektrum dalších osob s nikoli nevýznamným omezením schopnosti chůze, kterým je vozík SELVO určen a které jej budou využívat.
26. Krajský soud vznesené žalobní námitky neshledal důvodnými a žaloby zamítl. Je skutečností, že tímto krajský soud překonává dřívější judikaturu, a to svou i Nejvyššího správního soudu (uvedenou v bodě 17. rozsudku). K překonání judikatury dochází na základě rozhodnutí Soudního dvora, když v posuzované věci jde o výklad unijního práva a Soudní dvůr je nejvyšším unijním soudním orgánem, jehož závazný výklad práva je třeba respektovat. Právě nejasnost ve výkladu unijního práva vedla zdejší soud k položení předběžné otázky o celním zařazení vozíku SELVO, na niž Soudní dvůr odpověděl zcela jednoznačně. Dle názoru krajského soudu je důležité, že sám žalobce opakovaně v žalobách zdůraznil, že vozík SELVO je určen „pro usnadnění pohybu osob se sníženou pohyblivostí“. Nejde tedy o umožnění pohybu invalidům, kteří se bez kompenzační pomůcky pohybovat nemohou, ale právě jen usnadnění pohybu osobám, typicky, ale nejen, v seniorském věku, pro něž je pohyb na delší vzdálenosti z nejrůznějších důvodů obtížný. Dalším zásadním prvkem, je existence odděleného, nastavitelného sloupku řízení; ten brání čelnímu přístupu ke klikám ode dveří, k pracovní ploše, takže je nutné z vozíku sesednout, případně se natahovat či najíždět bokem, což je pro invalidní osoby, jimž zdravotní stav neumožňuje pohybovat se samostatně, velmi diskomfortní.
27. Žalobce v žalobách opakovaně zdůraznil speciální prvky vozíku ulehčující invaliditu, jako argument pro sazební zařazení do podpoložky 8713 KN. Dle rozsudku NSS č. j. 10 Afs 134/2020-161 ze dne 21. 2. 2025 však vozík SELVO žádné takové prvky nemá. „*Znaky, které vyzdvihuje žalobce (polohovatelné a otočné sedadlo s podrůčkami; protiskluzová plošina na chodidla; doplňková sada kol proti naklánění; integrované ovládání, s možností nastavit*

ovládání jednou rukou; elektromagnetická brzda, která vozík zastaví, jakmile se uvolní pákový ovladač), vozík nijak nepředurčuje k tomu, aby jej užívali právě a jen invalidé (k plošině na chodidla a ke kolům proti naklánění viz Lecson Elektromobile, bod 22). Vozík je díky těmto znakům lépe ovladatelný, pohodlnější anebo bezpečnější prakticky pro každého uživatele. Samozřejmě že například polohovatelné a otočné sedadlo usnadní nasedání a jízdu i invalidům, ale stejně tak i jiným uživatelům, zejména starším a hůře se pohybujícím osobám (které však invalidní nejsou). Nejde zkrátka o natolik speciální znaky, aby díky nim bylo možné vozík považovat za určený jen pro invalidy a kvůli nim zároveň za nepoužitelný či nevhodný pro jiné osoby. Soudní dvůr při rozhodování o předběžné otázce žádné speciální prvky neviděl, a nevidí je teď ani desátý senát. Proto uzavírá, že vozík SELVO není „vozík pro invalidy“ podle čísla 8713 KN. Naopak jde o vozík určený pro přepravu osob obecně, a tedy spadá do čísla 8703 KN.“

28. S využitím závěrů z rozsudku Soudního dvora EU ve spojených věcech C-129/23 a C-567/23 ze dne 28. 11. 2024 a rozsudku NSS č. j. 10 Afs 134/2020-161 ze dne 21. 2. 2025 krajský soud vyhodnotil i vznesené žalobní námitky. První námitka zní, že prováděcí nařízení Komise (EU 2021/1367) ze dne 6. 8. 2021 (dále jen „Nařízení“), není pro žalobce závazné a použitelné, nevztahuje se na případ žalobce, jelikož celní úřady doslova vytvořily situaci, kdy žalobce již nemá prostor k tomu, aby uvedl jakékoliv rysy a charakteristiky umožňující využití vozíků SELVO osobami se zdravotním postižením a zcela tak vyloučily podřazení zboží do podpoložky 8713. K tomuto tvrzení se vyjádřil Soudní dvůr v bodě 52 rozsudku, kdy uvedl, že „smyslem Nařízení je konkrétně popsat zboží, které má být zařazeno do KN, aniž toto nařízení ponechává jakýkoliv prostor pro subjektivní hodnocení zboží, jinak by bylo zbaveno užitečného účinku.“ Krajský soud proto námitku má za zjevně nedůvodnou. Žalobce již v průběhu sporu o celní zařazení vozíku SELVO charakteristiky vozíku uvedl a ty dle závazného výkladu unijního práva nejsou speciálními prvky pro invalidy. Smyslem Nařízení je právě objektivní hodnocení zboží.
29. V druhé žalobní námitce žalobce uvedl, že žalovaný vytvořil na základě subjektivních, ničím nepodložených domněnek z deklarovaného zboží žalobce zcela jiné zboží tak, aby ho mohl následně zařadit do jiné kategorie a odůvodnit to vývojem a výsledky expertních jednání orgánů EU ve věci sazebního zařazení zboží. Toto jednání žalovaného je projevem nepřipustné libovůle a překročení mezí správního uvážení. Ani tato námitka není důvodná. Krajský soud konstatuje, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí velmi podrobně vypořádal se všemi znaky vozíku SELVO a prvky ulehčujícími jeho použití invalidními osobami. Žalovaný dovodil, že žádný ze znaků nepředurčuje vozík k použití pouze invalidními osobami, respektive, že vozíky nemají speciální prvky ulehčující invaliditu. Konstatoval, že jde o univerzální dopravní prostředek, splňující veškeré podmínky, které dopadají na vozidla pro provoz na pozemních komunikacích, určený pro použití kýmkoliv. Naproti tomu invalidní vozíky ve smyslu celního zařazení do položky 8713 KN jsou zřetelně navrženy pro osoby, jimž zdravotní stav neumožňuje pohybovat se samostatně. Konstrukce vozíku SELVO je uzpůsobena jen pro zvýšení pohodlí starších a hůře se pohybujících osob. Žádnou speciální úpravu pro použití invalidními osobami nemá, oproti invalidním vozíkům má naopak řadu „omezení“ – pro invalidy může být příliš rychlý, kvůli svým rozměrům a hmotnosti znemožňuje či výrazně ztěžuje cestování hromadnými dopravními prostředky, použití výtahů, schodolezů, nájezdových ramp atd. Žalovaný uzavřel, že celkově je patrné, že pro osoby s nejvyšším stupněm invalidity (ZTP/P) vozík vhodný spíše není. Krajský soud proto nemůže souhlasit se vznesenou žalobní námitkou, zvláště vzhledem k její obecnosti, když žalobce blíže nevysvětlil, co považuje za „subjektivní ničím nepodložené domněnky“

žalovaného. Žalovaný se velmi konkrétně a podrobně zabýval jednotlivými technickými znaky vozíků SELVO a krajský soud v napadeném rozhodnutí „subjektivní a nepodložené domněnky“ nenalezl.

30. Ve třetí žalobní námitce žalobce uvedl, že deklarované zboží – vozík SELVO 4800 (i SELVO 4250) splňuje zákonem stanovené podmínky pro zdravotnický prostředek a žalovaný není kompetentní k tomu, aby rozhodoval o tom, zda se jedná o zařízení určené pro invalidy či nikoliv. K této otázce se vyjádřil Soudní dvůr ve svém rozsudku (bod 53), v němž uvedl, že způsob, jakým je se zbožím nakládáno na základě vnitrostátní právní úpravy sledující jiné cíle než sazební zařazení do kombinované nomenklatury, není rozhodující pro účely zařazení do kombinované nomenklatury. Tato námitka tak není důvodná.
31. Žalobce dále tvrdil, že bez ohledu na existenci nařízení Komise (EU) č. 2021/1367 se zboží žalobce zařazuje dle dosavadní judikatury do čísla 8713 KN a celní orgány včetně žalovaného jsou povinny toto zařazení respektovat. Zařazením deklarovaného zboží v rozporu s dosavadní judikaturou se žalovaný dopustil nezákonného postupu a porušení subjektivních práv žalobce, je to projevem porušení zásady rovnosti a legitimního očekávání, což má za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Krajský soud námitku nepovažuje za důvodnou. Jak již bylo popsáno výše, sazební zařazení vozíku SELVO vedlo k opakovaným soudním sporům. Judikaturou, kterou žalobce v námitce označuje jako „dosavadní“ je zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 4 Afs 125/2018-38 ze dne 27. 6. 2018. Nicméně desátý senát Nejvyššího správního soudu měl o správnosti závěrů citovaného rozsudku pochybnosti, proto se obrátil na Soudní dvůr s předběžnými otázkami. Na základě jejich zodpovězení, jak již bylo podrobně rozebráno výše, je dosavadní judikatura překonána a není pochyb o zařazení vozíku SELVO do položky 8703 KN. Jak je řečeno v rozsudku NSS č. j. 10 Afs 134/2020-161 ze dne 21. 2. 2025: *„Současné tím Soudní dvůr překonal dřívější vnitrostátní judikaturu, podle které tentýž vozík pod číslo 8713 KN spadá. Ukázal-li se názor čtvrtého senátu NSS (resp. jeho výklad unijního práva) ve věci 4 Afs 125/2018 jako nesprávný, desátý senát ani nemůže rozhodnout stejně. Pokud stěžovatelka požaduje, aby desátý senát respektoval dřívější rozsudek čtvrtého senátu, zároveň jej tím vyzývá, aby nerespektoval rozsudek Soudního dvora. Její požadavek přitom vychází z mylného předpokladu, že ve věcech sazebního zařazení je Soudní dvůr v podstatě jen nějaký poradní orgán a že konečné slovo vždy mají vnitrostátní soudy. Tak tomu ale není. Soudní dvůr je i v těchto věcech nejvyšším unijním soudním orgánem jehož závazný výklad (unijního) práva je třeba respektovat.“*
32. Pátou námitkou žalobce namítl, že je nepochybné, že vozík SELVO je vozidlo sloužící lidem se zdravotním postižením a je proto nutno ho zařadit do podpoložky KN 8713. Pochybnosti celních orgánů jsou založeny na vědomě nesprávném právním posouzení věci, což je důvod pro zrušení rozhodnutí pro jeho nezákonnost. Krajskému soudu nezbyvá než zopakovat výše řečené. Všechny znaky uvedené žalobkyní jako znak zboží sloužícího výlučně pro invalidy, byly vyhodnoceny žalovaným, Soudním dvorem i Nejvyšším správním soudem, který v rozsudku č. j. 10 Afs 134/2020-161 ze dne 21. 2. 2025 výslovně uzavřel: *„Soudní dvůr při rozhodování o předběžné otázce žádné speciální prvky neviděl, a nevidí je teď ani desátý senát.“* Krajský soud se proto ztotožňuje s hodnocením žalovaného a námitku má za nedůvodnou.
33. Následující žalobní námitkou žalobce tvrdil, že tím, kdo určuje účel zboží není Komise EU, Výbor pro celní kodex ani celní úřady, ale jsou to právě vnitrostátní orgány a jimi vydané dokumenty a konečně samotný charakter a způsob využití zboží. Krajský soud znovu

odkazuje na bod 53 rozsudku Soudního dvora EU, podle kterého způsob, jakým je se zbožím nakládáno na základě vnitrostátní právní úpravy sledující jiné cíle než sazební zařazení do kombinované nomenklatury, není rozhodující pro účely zařazení do kombinované nomenklatury. K charakteru a využití zboží soud rovněž opakuje již výše uvedené argumenty, zejména vyhodnocení jednotlivých znaků vozíku a fakt, že žádný ze znaků nepředurčuje vozík k použití **pouze** invalidními osobami. Vozík nemá takové speciální znaky, aby jej díky nim bylo možné považovat za zboží jen pro invalidy a kvůli nim zároveň nevhodný pro jiné osoby. Proto krajský soud i tuto žalobní námitku zamítl.

34. Poslední námitkou, společnou pro všech sedm žalob, žalobce uvedl, že správní orgán 1. stupně i žalovaný se dopustili ve správním řízení řady zásadních procesních pochybení, zejména porušili právo na spravedlivý proces. Šlo o porušení práv žalobce v nezanedbatelné míře, což má za následek nesprávnost a nezákonnost napadených rozhodnutí. Žalobce nicméně neuvedl žádné konkrétní procesní pochybení žalovaného. Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78 zdůraznil, že *„Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují.“* Krajský soud proto námitku jako zcela obecnou považuje za nedůvodnou.
35. V řízení ve věcech sp. zn. 22 Af 21/2022 a sp. zn. 22 Af 22/2022 byla žalobcem vznesena námitka procesního pochybení žalovaného, když vůči žalobci nepostupoval dle § 115 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „DŘ“) a v rámci odvolacího řízení jí nezaslal výzvu k uplatnění procesních práv, což má za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalovaný se ke svému procesnímu postupu vyjádřil v žalobní replice, uvedl, že dle citovaného ustanovení daňového řádu je odvolací orgán povinen vyzvat odvolatele k uplatnění procesních práv v případě, kdy je v odvolacím řízení doplněno dokazování a vyjdou najevo nové skutečnosti anebo, kdy se odvolací orgán hodlá odchýlit od právního názoru, na němž bylo založeno rozhodnutí správního orgánu 1. stupně, bude-li výsledek pro daňový subjekt nepříznivý. Smyslem této právní úpravy je ochrana odvolatele před překvapivým rozhodnutím správního orgánu. Nicméně v posuzované věci žalovaný ani nedoplňoval dokazování ani nedospěl k jinému právnímu názoru než správní orgán 1. stupně, naopak prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Proto žalovaný neměl žádný důvod posílat žalobci výzvu k uplatnění procesních práv dle § 115 odst. 2 DŘ. Její zaslání by bylo pouze formální, což potvrzuje i rozsudek NSS č.j. 1 Afs 438/2017-52 ze dne 24. 6. 2020. Postup žalovaného krajský soud aprobejuje jako správný a souladný s DŘ.
36. V řízeních ve věcech sp. zn. 22 Af 29/2023, sp. zn. 22 Af 30/2023, sp. zn. 22 Af 35/2023 a sp. zn. 22 Af 6/2024 byla žalobkyní vznesena námitka, týkající se výkladu pojmu „invalida“ Soudním dvorem EU, zejména v rozsudku *Invamed*. Na základě tohoto výkladu žalobce namítl, že výklad pojmu invalida ve vztahu k podpoložce 8713 KN je širší než v českém právu a je proto nutné vozík SELVO, který je určen pro užití osobami s omezenou možností chůze, do podpoložky 8713 KN zařadit. Dále žalobce navrhl zdejšímu soudu, aby předložil Soudnímu dvoru předběžnou otázku týkající se Nařízení a zároveň tvrdila, že toto Nařízení není pro ni závazné a použitelné.
37. Krajský soud vyhověl návrhu žalobce a Soudnímu dvoru EU předložil předběžnou otázku. Jak je již uvedeno výše, zodpovězením předběžné otázky došlo k vyjasnění pojmu „invalidé“,

když podle Soudního dvora starší osoby s lehčími zdravotními potížemi nelze považovat za „osoby s nikoli nevýznamným omezením schopnosti chůze“ a zároveň Soudní dvůr vyloučil zařazení vozíku SELVO do podpoložky 8713 KN. I tato námitka proto není důvodná.

38. V řízení ve věci sp. zn. 22 Af 30/2023, která se týkala vozíků SELVO 4250, vznesl žalobce námitku, že i kdyby bylo možné nařízení Komise (EU) č. 2021/1367 aplikovat na vozík SELVO 4800, není možné jej aplikovat na vozík SELVO 4250, neboť parametry tohoto typu vozíku neodpovídají výše citovanému nařízení, když vozík SELVO 4250 je menší, lehčí a pomalejší než vozík SELVO 4800. Krajský soud konstatuje, že je skutečností, že vozík SELVO 4250 oproti vozíku SELVO 4800 má menší rozměry, když vozík SELVO 4250 má délku 1 100 mm, šířku 550 mm, výšku 960 mm a rozvor 780 mm, hmotnost 60 kg, maximální přípustnou hmotnost 210 kg; zatímco SELVO 4800 má délku 1 220 mm, šířku 630 mm, výšku 1 250 mm a rozvor 820 mm, hmotnost 108 kg, maximální přípustnou hmotnost 238 kg a dále, že nejvyšší rychlost vozíku SELVO 4250 je 10 km/h, zatímco nejvyšší rychlost vozíku SELVO 4800 je 16 km/h.
39. Sám žalobce však v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně opakovaně uvedl, že vozíky SELVO 4250 a SELVO 4800 se v rysech relevantních pro sazební zařazení v zásadě shodují. Žalovaný toto tvrzení žalobce nezpochybnil a v napadeném rozhodnutí týkajícího se vozíku SELVO 4250 posoudil podrobně jednotlivé znaky vozíku s ohledem na jeho sazební zařazení. Dospěl k závěru, že vozík SELVO 4250 splňuje veškeré podmínky stanovené pro vozidla určená pro provoz na pozemních komunikacích, určené pro použití libovolným uživatelem, a naopak vozík SELVO 4250 není invalidním vozíkem, není primárně určen pro použití invalidními osobami a nemá znaky ulehčující invaliditu, když vyhodnotil všechny znaky vozíku, které dle názoru žalobce odůvodňují jeho zařazení do podpoložky 8713 KN jako invalidní vozík. Krajský soud má tuto žalobní námitku za nedůvodnou. Je pravdou, že vozík SELVO 4250 má maximální rychlost 10 km/h, tato je však pouze jedním ze znaků uvedených ve vysvětlivkách k číslu 8713 KN, tedy zboží zařazené jako invalidní vozíky. Podle krajského soudu výše citované závěry Soudního dvora EU i Nejvyššího správního soudu dopadají bez dalšího i na vozík SELVO 4250, když sám žalobce v průběhu správního řízení zdůrazňoval, že oba typy vozíku mají stejné prvky ulehčující invaliditu (viz bod 24 rozsudku). Vozík SELVO 4250 je pouze „menší variantou“ vozíku SELVO 4800, má oddělený, nastavitelný sloupek řízení, naopak nemá žádné speciální prvky usnadňující invaliditu ani speciální znaky, aby jej díky nim bylo možné považovat za zboží jen pro invalidy a kvůli nim zároveň nevhodný pro jiné osoby. Krajský soud má za to, že pouze nižší maximální rychlost vozíku nemůže být posuzována odděleně od ostatních znaků a zdůrazňuje, že se při svém rozhodování neřídil vysvětlivkami ke kombinované nomenklatuře, nýbrž odpovědí Soudního dvora EU a jeho vysvětlením pojmů *invalidé, speciální prvky ulehčující invaliditu a vozík pro invalidy*, tak jak jsou již výše v rozsudku popsány.
40. Lze tedy shrnout, že i vozík SELVO 4250 je nutné s ohledem na uvedené, byť i s přihlédnutím k některým dílčím technickým odlišnostem, zařadit do položky 8703 KN.
41. Pokud se týče skutečností uvedených žalobcem v jeho vyjádření k rozsudku Soudního dvora EU, lze krátce shrnout, že Soudní dvůr EU nepřekročil svou pravomoc, když uvedl, že starší osoby s lehčími zdravotními potížemi nelze považovat za „osoby s nikoli nevýznamným omezením schopnosti chůze“. Byl to totiž právě Soudní dvůr, který takto (v rozsudku

Invamed Group) definoval pojem „invalidé“. Nemohl tedy překročit pravomoc tím, že svou vlastní obecnou definici vyjasnil.

42. Krajský soud má shodně se závěry vyslovenými v rozsudku desátého senátu NSS za to, že zda vozík na rozdíl od jiných dopravních prostředků má, či nemá znaky a vlastnosti určující jeho použití invalidními osobami, není natolik odborná otázka, na kterou by mohl a musel odpovědět jen znalec. Proto nebylo na místě vyhovět návrhu žalobce na ustanovení znalce.

Závěr a náklady řízení

43. Krajský soud s ohledem na uvedené žaloby jako nedůvodné podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
44. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je přípustná** kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 6. března 2025

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu